

ת"פ 22817/01/22 - מדינת ישראל נגד מגד עוויסאת

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 22817-01-22 מדינת ישראל נ' עוויסאת

בפני בעניין:	כבוד השופט ארנון איתן המאשימה	מדינת ישראל ע"י יחידת התביעות מחוז ש"י
נגד הנאשם		מגד עוויסאת ע"י ב"כ עוה"ד אייל סלמן

גזר דין

כתב האישום:

1. הנאשם הורשע ע"פ הודאתו בכתב אישום המייחס לו עבירות של תקיפה סתם, לפי סעיף 379 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, סטייה מנתיב נסיעה תוך סיכון התנועה, לפי תקנה 40(א) לתקנות התעבורה תשכ"א-1961 (להלן: "**תקנות התעבורה**"), נהיגה בחוסר זהירות, לפי תקנה 21ג לתקנות התעבורה, גרימת תאונת דרכים נזק וחבלה, לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה ופסילת מינימום 3 חודשים, לפי סעיף 35(3) לפקודת התעבורה תשכ"א-1961.
2. על פי הנטען בכתב האישום, היה הנאשם נהג אוטובוס בחברת קווים, באוטובוס קו מספר 225 מביתר עילית לכיוון הר נוף.
3. בתאריך 6.1.2022 בשעה 15:21 או בסמוך לכך, עמד מר חיים מרדכי פינדרוס (להלן: "**המתלונן**") בתחנת האוטובוס שברחוב הרבי מנדבורנא בית"ר עילית. כאשר האוטובוס הגיע לתחנה עלה המתלונן על האוטובוס, כאשר נוסעים נוספים שהו באוטובוס. באותן הנסיבות, החל ויכוח בין הנאשם למתלונן אשר במהלכו הוציא המתלונן טלפון נייד שברשותו והחל לצלם את הנאשם.
4. הנאשם בתגובה ביקש מהמתלונן לא לצלם אותו וחטף מידו של המתלונן את הטלפון. המתלונן אמר לנאשם כי הוא מעוניין לרדת מהאוטובוס והפציר בו להחזיר לו את הטלפון, אך הנאשם סירב. בתגובה לכך, ניסה המתלונן לקחת מהנאשם את הטלפון בכך שתפס בידו של הנאשם, תוך התנגדותו עד אשר הצליח המתלונן לקחת את הטלפון מידו של הנאשם וירד מהאוטובוס.
5. מיד לאחר מכן, קם הנאשם מכיסא הנהג מבלי שהרים את ידית הבלם, ירד מהאוטובוס ורץ אל עבר הנאשם. שעה שהאוטובוס ממשיך בנסיעה. באותן הנסיבות, הכה הנאשם במכת אגרוף את ראשו של המתלונן. כתוצאה מכך נפל המתלונן ארצה. האוטובוס שהיה בתנועה עלה על המתלונן עם גלגלו הקדמי

ימני שבעת שהמתלונן היה שרוע על הכביש. הנאשם שהבחין במתרחש רץ אל עבר האוטובוס על מנת להרים את בלם היד והאוטובוס נעצר, לאחר פגיעה ברכב חונה.

6. כתוצאה מהמתואר לעיל, נחבל גופו של המתלונן בחבלות של ממש בדמות שברים בצלעות מימין 2-6 בחלקם הקדמי, והושם גבס על ידו הימנית של המתלונן, אשר נאלץ לטיפול ניתוחי.

תסקיר שירות המבחן:

7. מתסקיר שהוגש ביום 23.10.2022 נמסר, כי הנאשם כבן 23, נשוי ואב לבת בגיל שנה וחצי, טרם מעצרו התגורר בבית הוריו במזרח ירושלים יחד עם משפחתו ועבד כנהג אוטובוס בחברת "קווים". הנאשם גדל בבית נורמטיבי, סיים 12 שנות לימוד עם תעודת טאוג'יה מלאה ואחר מכן למד באוניברסיטת בית לחם בתחום חינוך הערבית. הנאשם עבד כנהג אוטובוס, אולם בשל ההליכים המשפטיים עזב את התחום והחל ללמוד מכונאות רכב. צוין, כי הנאשם נעדר הרשעות קודמות.

8. באשר לעבירה, הנאשם מסר כי הוא נוטל אחיות על מעשיו, לדבריו הוא אשר זימן את האמבולנס למתלונן ודאג לו.

9. שרות המבחן התרשם מהתנהלות אימפולסיבית של הנאשם כאשר חש פגיעה אישית כלפיו, אולם הוא אינו בעל דפוסיים עבריינים מושרשים ומנהל אורח חייו נורמטיבי ותקין. עוד צוין, כי ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגד הנאשם מהווים גורם מרתיע עבורו. שרות המבחן העריך כי קיימת רמת סיכון נמוכה להישנות התנהגות אלימה.

10. נוכח מצבו האישי והמשפחתי של הנאשם, האירוע החריג, והאחריות בה נקט בעת האירוע ולאחריו, התרשם שרות המבחן כי הטלת עונש מאסר בדרך של עבודות שירות, תפגע בתא המשפחתי, ועל כן הומלץ להטיל על הנאשם צו של"צ בהיקף 200 שעות לצד מאסר על תנאי. הוסף, שככל ובית המשפט יראה לנכון להטיל על הנאשם ענישה מוחשית של מאסר בדרך של עבודות שירות, ממליץ שירות המבחן, להטלתו למשך תקופה קצרה.

11. מחוות דעת שהוגשה ביום 2.7.2023 מאת הממונה לעבודות שירות נמסר, כי הנאשם מתאים לביצוע עבודות שרות ללא הגבלות.

ראיות המאשימה לעונש:

12. מכתב מסכם מאת המטפל הפסיכולוגי של המתלונן.

13. תצהיר נפגע עבירה.

תמצית טיעוני הצדדים:

14. במסגרת ראיות המאשימה לעונש, מסר המתלונן מר חיים פינדרוז, כי בעקבות האירוע חיו השתנו ללא היכר, פיזית

ונפשית. העד מסר, כי בידו הורכבה פלטינה, והוא מתקשה לעשות פעולות בסיסיות, ואף להירדם. עוד ציין, כי בשל פגיעה נפשית הוא מטופל אצל פסיכולוג ופסיכיאטר.

15. המאשימה בטיעוניה הפנתה לעובדות כתב האישום, וכן לערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו. המאשימה התייחסה לנזק והפגיעה במתלונן, ואת המתחם ביקשה לקבוע על הציר שבין 6 חודשים ועד שנתיים, לצד פסילת המינימום הקבועה בחוק.

16. המאשימה הוסיפה, כי בהתאם לתסקיר הנאשם מתנהל באופן אימפולסיבי, והוא מתקשה לבטא אמפתיה כלפי המתלונן. מנגד, ביקשה לזקוף לזכותו את נטילת האחריות, וכן העובדה כי הוא שהזמין את האמבולנס למקום.

17. המאשימה ביקשה שיוטלו על הנאשם 7 חודשי מאסר, לצד מאסר על תנאי, קנס, 8 חודשי פסילה, פסילה על תנאי ופיצוי למתלונן.

18. ההגנה ציינה, כי מאז האירוע שהה הנאשם בתנאים של מעצר בית מלא למשך חמישה חודשים, ובהמשך במעצר בית לילי, והוא נפסל עד לתם ההליך המשפט משך כשנה. בהתייחס לאירוע צוין, כי זה החל בעקבות הערת הנאשם למתלונן לכך שיעטה מסיכה על פיו, במהלך תקופת הקורונה.

19. הסנגור הוסיף, כי המלצת שרות המבחן הינה להטלת צו של"צ או עבודות שירות לתקופה קצרה וביקש להסתפק בתקופה בה שהה הנאשם במעצר ובשלילה אותה ריצה עד כה. את שאלת גובה הקנס שיוטל השאיר לשיקול דעת בית המשפט.

דין:

20. הערך החברתי שנפגע ממעשיו של הנאשם הוא הזכות של כל אדם לשמירה על בטחונו האישי וגופו. המדובר באירוע שטיבו אינו ברור דיו, ואולם לא יכולה להיות מחלוקת בדבר חומרתו, כאשר אופן התנהגות הנאשם באירוע מלמדת על התנהגות חסרת רסן ומסוכנת ולא רק כלפי המתלונן. פעולות אלו בהן נקט הנאשם נעשו בעת משמרת כאשר הוא משמש כנהג רכב ציבורי הנותן שרות לציבור. בהתאם לעובדות האירוע התרחש בהיותו אוסף מתחנת האוטובוס את המתלונן, ובעת שבאוטובוס מצויים נוסעים נוספים. אדגיש כבר עתה, כי אף אם אצא מנקודת מוצא, כי צילומו על ידי המתלונן העלה את חמתו של הנאשם, מתוקף תפקידו ומשום האחריות שהמוטלת עליו לביטחון ציבור הנוסעים היה עליו לגלות איפוק, ואולם הנאשם נהג בדרך הפוכה, שכן מעבר לאלימות בה נקט כלפי המתלונן לאחר שירד מהאוטובוס, עת הטיח בו אגרוף לפניו והפילו ארצה, הנאשם בחמת זעמו שכח להרים את בלם היד, ובכך הוסיף חטא על פשע, ופוטנציאל הסיכון שבמעשה לפגיעה חמורה במתלונן אכן התממש, עת הגלגל הימני של האוטובוס המדרדר עלה על גופו של הנאשם, בעת שזה שרוע על הקרקע לאחר שהוכה. אך בכך לא די, שכן האוטובוס המשיך להידרדר ואך במזל פגע ברכב חונה ונעצר, שאם לא כן יכול היה האירוע להסתיים בתוצאה קשה אף יותר. בנקודה זו ראיתי להוסיף, כי אף שיוחסה לנאשם עבירה לפי סעיף 379 לחוק העונשין, מידת הרשלנות שבמעשה ותוצאות האירוע בהן הודה, מבססות רף חומרה גבוה יותר, שכן בהתאם לעובדות, למתלונן נגרמו חבלות של ממש בדמות שברים בצלעות מימין 2-6 בחלקו הקדמי, וגבס הושם על ידו הימנית, והוא אף נאלץ לקבל טיפול ניתוחי.

21. עיון בפסיקה מלמד, כי קיימת קשת רחבה של ענישה, המושפעת באופן ישיר מחומרת התקיפה. לרוב, כאשר המדובר במקרה תקיפה בודד, ממנו נגרמה חבלה שחומרתה נמוכה יחסית במדרג החומרה, נפסקו עונשי מאסר קצרים שרוצו על דרך עבודות שירות (ראו לדוגמה: ת"פ 15223-01-12 מדינת ישראל נ' שלום אברהמי (03.01.13) בו נגזרו 4 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות בגין נתינת מכת אגרוף לאדם בסופר,
22. ברע"פ 8388/19 עומר שלאעטה נ' מדינת ישראל (18.12.19) נדון ערעור בעניינו של נאשם אשר בעת תגרה בכביש הכה במתלונן באמצעות מכות אגרוף, הפילו לרצפה ובעט בו. בבימ"ש השלום נקבע כי מתחם הענישה נע בין 6 ל-12 חודשי מאסר, ובשים לב למאסר מותנה שהיה תלוי כנגד הנאשם, וחומרת המעשים, נגזר עונשו ל-8 חודשי מאסר בפועל (בתוספת 2 חודשי מאסר מותנה שהופעלו) לצד ענישה נלווית.
23. בנסיבות האמורות ותוך שלקחתי בחשבון את נסיבות האירוע, ובעיקר תוצאתו החמורה, ראיתי לקבוע את מתחם העונש ההולם החל ממספר חודשי מאסר שניתן לרצותם על דרך עבודת שירות ועד שנת מאסר, לצד ענישה נלווית, לרבות פיצוי לקורבן העבירה.
24. בבחינת העונש אותו יש להטיל על הנאשם בתוך המתחם, יש להביא בחשבון את העובדה כי הנאשם הינו בחור צעיר, כבן 25 נשוי ואב לקטינה. הנאשם נעדר רישום פלילי או תעבורתי, ובמסגרת התיק דן נפסל רישונו עד ליום 16.2.2023 אז הוריתי על השבתו.
25. התרשמות שרות המבחן מהנאשם הינה חיובית ואף נקבע כי קיימת רמת סיכון נמוכה להישנות העבירה. מנגד, איני סבור כי ניתן לקבל את המלצת שרות המבחן להטלת צו של"צ, נוכח הטעמים עליהם עמדתי לעיל, זאת על אף הוראת החיקוק שיוחסה לנאשם, משום נסיבות האירוע ותוצאתו הקשה.
26. בנוסף יש לקחת בחשבון את משך תקופת מעצר הבית בה שהה הנאשם החל מחודש ינואר 2022 ועד לתם חודש אפריל 2022. בנוסף נפסל רישונו למשך 13 חודשים.
27. כפי שציינתי, אין גם להתעלם מתוצאות התאונה והנזק שנגרם למתלונן, ולכך שנדרש הוא לשיקום ארוך הן בהיבט הפיזי והן בהיבט הנפשי. כפי שמסר בעדותו, חייו טרם שבו למסלולם הרגיל מאז התאונה, והוא מצוי היה בטיפול פסיכיאטרי ופסיכולוגי זאת גם בהתאם למסמכים הרפואיים שהוגשו לעיוני.
28. בשים לב לשיקולים אלו ראיתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. פסילה מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 8 חודשים בניכוי הפסילה עד לתם ההליך המשפטי. למען הסר ספק הנאשם סיים לרצות רכיב ענישה זה.
- ב. פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 5 חודשים, וזאת על תנאי למשך 3 שנים.
- ג. תשלום פיצוי לע"ת 1 בסך 6000 ₪, אשר ישולם עד ליום 5.11.2023.
- החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שקבע בית המשפט.

ניתן יהיה לשלם את הקנס/ פיצוי/ הוצאות כעבור שלושה ימים מיום מתן ההחלטה/ גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000**
- **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

ד. אני מצווה על מאסרו של הנאשם בפועל למשך 4 חודשים. המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות. על הנאשם להתייצב ביום 9.10.2023 עד לשעה 10:00 בבוקר, בפני הממונה על עבודות שירות במפקדת מחוז דרום, יחידת עבודות שירות, ליד כלא באר שבע, לצורך קליטה והצבה.

תשומת לב הנאשם שעליו לבצע כל העבודות המוטלות עליו במסגרת עבודות השירות עפ"י הנחיות שתינתנה לו מעת לעת ע"י הממונה במקום. כל הפרה של עבודות שירות תגרום להפסקה מיידית של עבודות השירות ולריצוי עונש מאסר בפועל.

ה. אני מצווה על מאסרו של הנאשם למשך 3 חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור על אחת העבירות בהן הורשע.

ו. פסילה למשך 5 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשרות המבחן וכן לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ג אב תשפ"ג, 31 יולי 2023, במעמד הנוכחים.

